



## "Stan podgorączkowy"

Seweryn Krajewski, Agnieszka Osiecka

*Znam taki stan nad ranem na brzegach snu,  
stan, można rzec - wyjątkowy,  
ktoś, kogo nie kochałem, jest znowu tu  
I słysząc szept gorączkowy:*

*że mamy jeszcze czas,  
że mamy siebie,  
kto słyszał mówić pas,  
kto? - tego nie wiem.*

*Znam taki stan o brzasku w godzinie zórz,  
stan, można rzec - wyjątkowy,  
ktoś, kto od lat nie zasnął, jest znowu tuż,  
i słysząc szept karminowy,*

*że mamy jeszcze noc,  
że mamy siebie,  
kto słyszał burzyć most,  
Kto? - tego nie wiem.*

*Znam taki stan po nocy, nim zadrży wiatr,  
stan, można rzec - wyjątkowy,  
ktoś, kto mnie nie zaskoczy, jest blisko tak,  
że czuję żal migdałowy,*

*że nic nie było wszak,  
że nic nie będzie,  
kto, kto to złamał tak,  
Te dwie gałęzie?*

*Znam taki stan nad ranem na brzegach snu,  
stan, można rzec - wyjątkowy,  
ktoś, kogo nie kochałem, jest znowu tu  
I słychać szept gorączkowy:*